

Inimese parvoviiruse-nakkus ehk nakkuserütem

Inimese parvoviiruse-nakkus ehk nakkuserütem (*Erythema infectiosum*) ehk viies haigus esineb lastel kõikjal maailmas nii üksikjuhtudena kui puhangute või epideemiatena. Paraskliimavöötme maades esinevad parvoviiruse-nakkuse epideemiad 3-7 aastase perioodilisusega talve- ja kevadekuudel. Puhang kestab kaks kuni kuus kuud.

Haigusetekitaja

Nakkuserütemi tekitajaks on inimese parvoviirus B19, mis paljuneb punalibledes. Viirus talub kuumutamist +80°C temperatuuril 72 tundi.

Nakkuseallikas

Nakkuserütemi nakkusallikaks on haige inimene.

Viiruse levimine

Inimese parvoviirus B19 levib 1) haige inimese hingamisteede eritisega, 2) haigelt emalt lootele ja 3) doonorivere ning verepreparaatide ülekandega.

Haige on kõrge nakatamisohklikkusega enne lööbe tekkimist ja kuni üks nädal pärast haigusnähtude ilmumist ning immuunpuudulikkusega inimesed – mitu kuud.

Haige inimese pere lähikontaktsetest nakatub 50% ning lasteasutuse ja kooli lähikontaktsetest isikutest 10-60%.

Inkubatsiooniperiood

Lõimetusperioodi kestvus on 4-20 päeva.

Haigusenähud

Nakkuserütem on kerge ja palavikuta kuluga lööbeline viirusehaigus, mis esineb üksikjuhtudena, puhangutena või epideemiatena peamiselt laste seas. Haigusele on iseloomulik punetava lööbe ilmumine põskedele, millele võib lisanduda lööve kerel ning kätel-jalgadel. Lööve võib pärast kadumist taasilmuda päikesekiirguse või kuumuse toimele ühe kuni kolme nädala möödumisel. Täiskasvanutel võib parvoviiruse-nakkus kulgeda haigusenähudeta või liigesepõletiku ja liigesevaludega (need on sümmeetrilised ja haaravad põlve-, hüppe-, randme- ning küünarliigeseid), mis püsivad kuid või aastaid. Juhul, kui naine nakatub raseduse ajal, võib tekkida loote aneemia või vesitõbi. Immuunpuudulikkusega inimestel võib kujuneda raskekujuline krooniline aneemia.

Nakkuserütemi tuleb eristada punetistest, sarlakitest ja mitmekujulisest erütemist.

Parvoviiruse-nakkusega võib kaasneda reumatoidartriit, süsteemne vaskuliit, äkkhepatiit või müokardiit, kuid põhjuslikku seost sellega ei ole tõestatud.

Parvoviiruse-nakkuse diagnoosi kinnitab parvoviiruse B19 IgM-antikehade (nende tase langeb 30-60 päeva pärast haigusnähtude ilmumist) avastamine, IgG-antikehade taseme tõus paarisserumides ning positiivne PCR-testi tulemus.